

GHILIMELE

Ghilimelele (sau semnele citării) sunt semne grafice pereche, folosite de regulă pentru a marca un fragment reprodus întocmai după cum a fost spus sau scris de cineva. Ele se plasează la începutul și la sfârșitul pasajului citat, indiferent de lungimea acestuia, deși unele stiluri de redactare pot prevedea și alte reguli. Ghilimelele se pot folosi și în alte scopuri, de exemplu pentru a marca o denumire, un titlu, o ironie etc. Forma grafică a semnelor citării și regulile care le stabilesc uzul diferă de la o limbă la alta.

Scopul principal al ghilimelelor în limba română este de a marca un citat. De exemplu, în piesa O scrisoare pierdută, personajul Pristanda spune:

— Nevasta zice, pardon: „Dezbracă-te, Ghiță, și te culcă.”

Un alt scop al ghilimelelor este acela de a marca folosirea ironică a unui cuvânt sau a unei expresii sau în general de a sublinia ideea că acestea se folosesc cu un alt sens decât cel obișnuit sau într-o manieră neconvențională:

Deținuții au primit „masa de seară”, adică o zeamă lungă și câte un colț de pâine uscată.

ADN-ul este „rețeta” necesară sintezei de proteine.

Ghilimelele se folosesc pentru a menționa cuvinte (prin contrast cu a le folosi), mai ales în condițiile în care nu este posibilă aplicarea caracterelor cursive, preferate pentru astfel de cazuri:

Pisica este un mamifer. (Cuvântul pisica e folosit efectiv, cu sensul obișnuit.)

„Pisica” este un substantiv. (Cuvântul pisica este doar menționat, în calitate de cuvânt.)

Tot ghilimelele se mai folosesc și pentru a marca titlul unei opere literare, muzicale etc., în special când e vorba de o lucrare de dimensiuni reduse sau care e parte a unui ansamblu mai mare:

poezia „Somnoroase păsărele” a lui Eminescu

bagatela „Für Elise” a lui Beethoven

episodul „Cântecul sirenei” din filmul Toate pînzele sus!

Similar, ghilimelele marchează denumirea altor entități: Festivalul Internațional „Cerbul de Aur”

De asemenea, ghilimelele se folosesc pentru a marca numele unor personalități atunci când acestea apar în denumirile unor instituții sau evenimente:

Liceul de Arte Plastice „Nicolae Tonitza”

Universitatea Populară „Nicolae Iorga”

Festivalul „George Enescu”

**CENTRUL DE DOCUMENTARE ȘI
INFORMARE „MIHAIL SADOVEANU”
SOROCA**

or. Sorocea
str. Alexandru cel Bun, 25

Telefon: 0230 2 23 15; 2 30 69
Poștă electronică: m.sadoveanu.sorocea@gmail.com
pag. web: bp-sorocea.md
blog: bipsadoveanusorocea.wordpress.com
Tehnoredactare: Gaja Viorica

**CENTRUL DE DOCUMENTARE ȘI
INFORMARE „MIHAIL
SADOVEANU” SOROCA**

Folosirea corectă a ghilimelelor

Sorocea 2018

Folosirea corectă a ghilimelelor

Folosirea ghilimelelor, deși poate părea o chestiune minoră, reprezintă o problemă serioasă - observăm noi, în urma primirii a sute de articole de la colaboratorii Scientia - pentru mulți dintre noi. Și nu e vorba despre persoane neinstruite, ci, am spune, dimpotrivă.

Înainte de a vorbi despre cum se pun și **cum nu se pun ghilimelele**, iată ce spune Academia Română despre ghilimele la adresa http://www.academiaromana.ro/alteInfo/pag_gramaticaLR.htm (am corectat erorile de scriere):

"Punctuația limbii române [...] este reglementată în continuare oficial prin *Îndreptarul ortografic, ortoeptic și de punctuația, ediția a V-a, 1995*, apărut sub egida Academiei Române (de remarcat că *Îndreptarul* nu mai trebuie respectat sub primele două aspecte incluse în titlul său, față de care DOOM2 a adus unele modificări).

În ce privește **ghilimelele** sau **semnele citării**, în *Îndreptar*, § 268 (p. 79), se indică **singura formă admisă pentru ghilimelele românești: „...”**. La acestea se adaugă **ghilimelele «»** (zise și „**franțuzești**”) - care se folosesc, în general, în scrisul românesc pentru a marca un pasaj care se dorește a fi pus între ghilimele în cadrul unui enunț mai mare plasat între ghilimelele românești.

Absența acestor semne de pe tastatura obișnuită a calculatoarelor - care respectă uzul altor limbi, de cele mai multe ori al englezei - nu trebuie să ducă la înlocuirea ghilimelelor românești cu variante străine și cu atât mai puțin cu forme hibride.

În cel mai rău caz, s-ar putea accepta și folosirea altor forme, cu condiția, cel puțin, să nu se recurgă la combinații hibride (precum „...’ etc.) și să se procedeze consecvent în cadrul aceluiași text”.

Semnele citării sau ghilimelele corecte sunt: „...” ori «...». Cu toate acestea, pe Scientia, din

motive de "tastatură", folosim varianta englezească a ghilimelelor ("..."), deși ne străduim să respectăm toate regulile de scriere ale Academiei Române.

Erori frecvente în folosirea ghilimelelor

Cea mai frecventă eroare constă în lăsarea unui spațiu între ghilimele și prima și ultima literă a textului din interior, precum și introducerea unei punctuații neadecvate la terminarea textului din interiorul ghilimelelor (virgulă ori punct).

Nu se scrie: " A specificat adeseori că știința nu i se pare de încredere ", ci *"A specificat adeseori că știința nu i se pare de încredere"*.

Nu se scrie: "Apoi acesta ne-a spus că «nu vom fi în stare să rezolvăm problema,» până nu ne vom revizui atitudinea", ci *"Apoi acesta ne-a spus că «nu vom fi în stare să rezolvăm problema» până nu ne vom revizui atitudinea"*. De observat că folosirea ghilimelelor în interiorul ghilimelelor este de evitat, folosindu-se ghilimelele franțuzești («»).

Reguli generice de folosire a ghilimelelor

Punctul, semnul întrebării sau semnul exclamării se pun înainte să închidem ghilimelele dacă fraza începe direct cu un citat: *"Așa a fost să fie."* *Asta scria în biletul lăsat mamei sale.*

Punctul nu se mai pune înainte să închidem ghilimelele dacă fraza nu se încheie când se încheie citatul: *"Așa a fost să fie"*, *scria în biletul lăsat mamei sale.*

Semnul exclamării și semnul întrebării se pun înainte să închidem ghilimelele, chiar dacă fraza nu se încheie când se încheie citatul: *"Fugi cât te ții picioarele!"*, *a strigat băiatul.* / *"Așa a fost să fie?"*, *a întrebat băiatul.*

Înainte de ghilimele, folosim două puncte. *Vasile a*

spus: "N-am avut bani de pâine, mi-am luat cozonac", nu *Vasile a spus, "N-am avut bani de pâine, mi-am luat cozonac"*.

Punctul se pune după ce închidem ghilimelele, atunci când citatul începe în interiorul frazei: *Băiatul a spus: "Nu mi-e frică să mor"*¹.

Semnele citării pot exprima ironia față de cel care folosește cuvântul sau grupul de cuvinte reprodus:

Prietenii țin să afle pentru care afacere [,,] **foarte serioasă**[?] a venit în capitală munteanul lor. CARAGIALE, O. II 44

Se pot închide între semnele citării cuvintele din limba română asupra cărora vorbitorul vrea să insiste, să atragă atenția în mod deosebit sau să le dea o mai mare importanță decât au în realitate:

Brânzovenescu. – Nu pricepi, neică Zahario, vorba noastră? Adică [,,] **noi**[?], partidul nostru, pentru cine votăm noi, pentru cine lucrăm noi? Noi încă nu știm... CARAGIALE, O. VI 101

Se pot pune între semnele citării titlurile operelor literare, artistice sau științifice și ale publicațiilor, atunci când aceste titluri sunt reproduse într-o frază:

Eram în gimnaziu când am citit primele poezii ale lui Eminescu și fantastica lui nuvelă, [,,] **Sărmanul Dionis**[?]. VLAHUȚĂ, O. A 441

Elaborat: Gaja Viorica